

ria hemos recogido las reivindicaciones y las muestras de preocupación de las organizaciones de discapacidad física y orgánica, ante la publicación de este borrador del nuevo catálogo ortoprotésico. Ya en el tiempo de descuento de una legislatura agotada, Rajoy se marcha con la intención de asestar un último golpe a las personas con discapacidad. Lo hizo con los copagos a las prestaciones farmacéuticas y ortoprotésicas que solucionaremos, aunque a algunos les molesta, a través de subvención en la ley de presupuestos. Y ahora quieren también hacerlo con esta orden ministerial que modifica el catálogo de productos ortoprotésicos.

El ministerio debería replantearse el borrador y, ya que estamos en fase de alegaciones, escuchar a los representantes de los destinatarios y beneficiarios de este catálogo, y valorar la inclusión de estas alegaciones que se están realizando desde el sector.

Es una cuestión importante, de la que depende la calidad de vida de las personas con discapacidad y la prevención del empeoramiento de su estado de salud. Y ahora, al final de legislatura, en la que algunas cuestiones ya no da tiempo, sacan el catálogo nuevo que no satisface a los destinatarios, para que lo gestionen otros, en 2016, cuando ya no estarán en el gobierno.

Esperamos que los temores y la preocupación manifestada por las asociaciones, así como las reivindicaciones que hemos trasladado el *govern* de la Generalitat valenciana, sirvan para evitar decisiones como a las que hemos asistido en el pasado, del copago farmacéutico y ortoprotésico, por ejemplo, y que con la excusa de la crisis recortan derechos y se ceban en las personas más vulnerables.

En relación a la financiación de productos no incluidos en el que sería un nuevo catálogo ortoprotésico, no tenemos competencia para hacerlo si no demostramos suficiencia financiera, por lo que esta también es una razón más para reclamar una financiación justa, la financiación que los valencianos y las valencianas tenemos derecho para poder ampliar esos servicios desde la sanidad pública valenciana y poder así prestarlos.

Creo, señor García Salvador, que en esa batalla por la justa financiación que nos corresponde nos encontraremos, como también nos vamos a encontrar –nos estamos encontrando– en la defensa de las personas con discapacidad, tan agredidas a base de recortes por parte de los gobiernos del Partido Popular dentro y fuera de esta comunidad.

Gracias. (*Aplaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyora conseller.

També, pregunta número... Ja s'ha acabat el torn, són dos tornos, ¿eh?

Ara, a continuació, pregunta número 172, formulada pel també diputat senyor García Salvador, a la vicepresidenta i consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives.

Un segon, senyor... Vol polsar, per favor.

Quan vosté vullga.

El senyor Salvador García:

Recentment, el president Ximo Puig va estar en el Dia Internacional de l'Alzhèimer, en una visita a Castelló, i va anunciar que anava a reforçar l'atenció específica per als malalts en l'àmbit de l'atenció primària per a aconseguir que els ciutadans estiguen ben atesos i se senten amb la màxima dignitat. Estem parlant de malalts d'alzhèimer, ¿no?

Així mateix, el president anuncia que els majors de seixanta anys que mostren símptomes de poder patir eixa malaltia es derivaran cap a centres d'estimulació cognitiva el més prompte possible.

En fi, la pregunta és: ¿quan i com van a posar en marxa esta mesura i quina dotació pressupostària van a assignar per a ella?

La senyora vicepresidenta primera:

Moltes gràcies.

Senyora vicepresidenta, quan vosté vullga.

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Gràcies, senyor García, per la pregunta.

Quant a la dotació pressupostària, la que ha proposat el govern, perquè jo els recordaré que ara el pressupost està en les seus mans, ¿eh?, en les mans d'estes Corts, però la que ha proposat el govern és un total de 71 milions, ¿val?, i, en concret, 1,9 milions fan al·lusió als diners que dotem a les entitats que treballen sobre el tema.

La veritat és que més que un canvi pressupostari –que s'ha mantingut el pressupost que n'hi havia– el que n'hi ha és una millor reorganització del tractament de persones afectades per alzhèimer i altres malalties neurodegeneratives, perquè no només estem parlant de l'alzhèimer sinó d'altres demències senils que moltes voltes també es confonen perquè ja sap vosté que el diagnòstic és molt complicat, ¿no?

En qualsevol cas, ací també entra a jugar un altre aspecte que fins ara no s'ha desenvolupat, que és el desenvolupament de tot l'àmbit sociosanitari perquè n'hi ha afeccions que tenen un doble vessant: el vessant que ha d'atendre sanitat i el vessant que hem d'atendre des de polítiques inclusives.

En este cas, s'ha establert una comissió on s'estan reunint les dos conselleries, les secretaries autonòmiques i les direccions generals tant de sanitat com de polítiques inclusives, i ja s'han fet dos reunions i s'han establert fins a huit grups de treball amb tècnics per a les àrees específiques d'infància, diversitat funcional i salut mental, entre altres (*soroll de papers*), on estan les necessitats de persones amb malalties neurodegeneratives a les que vosté feia al·lusió, ¿no?

En tot cas, el que es feia referència en les expressions del president –que vosté cita– correspon més a l'àmbit sanitari i, sobretot, a la derivació en primària d'estes persones que ja poden tindre –digam– una seguretat d'almenys un diagnòstic d'una malaltia neurodegenerativa.

I, en eixe sentit, el que s'estan establint són nous protocols perquè eixa detecció precoç en primària es produísca el més prompte possible, en atenció primària sanitària, i es derive directament a unes teràpies de (*inintel·ligible*) ... primerenca que s'han demostrat que milloren molt l'evolució de la malaltia perquè la retarden, ¿val?, i milloren, per tant, la qualitat de vida de les persones afectades.

Moltes gràcies.

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyora vicepresidenta.

Senyor García, no vol continuar. Val, molt bé.

A continuació, pregunta número 180, formulada per la diputada Mari Luz Quiñonero, del Grup Parlamentari Podemos-Podem, al Consell sobre l'obertura de l'edifici seu de les associacions de dones.

Un segon, un segon que li pose el temps, un segonet.

Quan vosté vullga.

La senyora Quiñonero Hernández:

Hola, saludo a las representantes de los grupos de mujeres que han venido esta tarde a escucharnos y a acompañarnos porque vamos a hablar de las sedes de algunas asociaciones de mujeres que, bueno, están pendientes de ubicarse.

Hay, desde luego, por parte de las asociaciones de mujeres a las que me consta que usted, señora Oltra, recibió el pasado 1 de septiembre en una reunión que tanto agradecieron, una sensación de orfandad respecto a la sede que reclaman, y que tuvieron, y que no tienen. Pero hay más dudas que conviene formular y buscar las respuestas.

Durante décadas, las políticas de igualdad fueron ninguneadas y arrumbadas. El Instituto de la Dona acabó desaparecido en manos del PP reformulada la política, de modo que allí donde se ponía el acento en la emancipación y políticas de igualdad se volvía a colocar el epígrafe de «mujer y familia» devolviéndonos con sus contenidos a la política nacional católica más conservadora desandando, aunque solo en parte gracias a la lucha de muchas mujeres y del cambio social, lo avanzado.

Pero es ahora nuestro momento. Las asociaciones de mujeres, las de Valencia, pero también las de Castellón, las de Alacant, las de Orihuela, las de Vinaroz necesitan espacios y reconocimiento institucional. Son instrumentos básicos de una red densa de grupos que durante años han generado acciones y circuitos de apoyos, de solidaridades, de asistencia, de militancia y activismo en un amplio abanico de temas y espacios que van desde lo académico a lo sanitario, lo rural o lo vecinal, indispensables para el cambio de sociedad al que hemos asistido.

La manifestación de Madrid del pasado 7 de noviembre es un buen ejemplo de la vitalidad del movimiento de mujeres en el País Valencià. Fueron ellas quienes desde la plataforma de Alacant y la de Valencia convocaron al resto de organizaciones del estado español, y gracias a ellas Madrid se vistió de morado el pasado domingo y se escuchó en la capital del estado un grito unánime contra la violencia machista: «¡Ni una menos!» Un grito de cientos de miles de mujeres que reclaman políticas efectivas para un cambio de modelo en las relaciones entre los hombres y las mujeres y el fin del machismo: ¡No más desigualdad!

Nàquera es un espacio emblemático, lo es porque fue el primer instituto de la mujer; lo es porque reunió durante años las iniciativas de las mujeres valencianas; lo es porque allí también se generó una biblioteca repleta de documentos y de libros que ahora vive solitaria en un lugar a todas luces equivocado; lo fue y lo es porque en este momento Nàquera se convierte, de nuevo, en un símbolo del cambio. Pero ¿cuándo?

Señora Oltra, necesitamos una institución con mando en plaza, capaz de gestionar las políticas de igualdad, las políticas de género, las políticas contra la violencia, los planes de igualdad, las iniciativas de toda índole para cambiar de plano esta sociedad tan desigual.

Las asociaciones reclaman sus espacios, lugares desde donde dinamizar sus trabajos y sus iniciativas. Desde nuestro punto de vista, el lugar para estos grupos puede ser Nàquera o cualquier otro espacio que sea céntrico y accesible, en Valencia y en otras ciudades de nuestro territorio. ¿Dónde está el problema?

Señora Oltra, los grupos de mujeres que han reclamado y sostenido con creatividad y fuerza durante décadas un cambio social no pueden esperar porque su tarea asistencial, su organización ha sufrido una herida grave que debe ser reparada. No desean realojarse en nada parecido a un hotel de asociaciones, dicen que su tarea no es pasajera. Quieren una casa; habrá que encontrar el modo. Usted ya las escuchó.

¿Podemos esperar la creación de un nuevo instituto de las mujeres autónomo capaz de perdurar aun cuando cambiara el gobierno?

¿Podemos esperar la creación de un consejo de mujeres?

Nàquera es un espacio de esperanza para la igualdad, pero queremos abrir muchas «Nàqueras».

Ahí fuera hay mucha esperanza puesta en nosotras, puesta en usted, señora Oltra. ¿Para cuándo la apertura de la sede de Nàquera?

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyora Quiñonero.
Senyora vicepresidenta, quan vosté vullga.
Torne a pulsar, per favor. Ara.

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Ara sí.
Gràcies, senyora presidenta.
Gràcies, senyora Quiñonero, per la pregunta.
Sens dubte, efectivament, la casa Nàquera és el referent en l'associacionisme i espai de socialització de dones al nostre territori, a les quals salude també des d'ací.
Com vostés saben el *ninguneig* del govern antic cap a tot allò referent a la igualtat i pluralment representatiu ha sigut absolut, i el tancament de la casa Nàquera va ser un exemple d'això, un tancament amb el quals els partits que sustenten el govern es van posicionar en contra. També feliçment de la línia pressupostària ha desaparegut el concepte *família y mujer*, ¿eh?

En la meua primera compareixença com a vicepresidenta em vaig comprometre a obrir-la i vaig coincidir amb vosté mateixa que havia d'anar més enllà d'un hotel d'associacions.

El dia 1 de setembre, junt amb el secretari autonòmic d'inclusió, i la de l'Agència Valenciana d'Igualtat, i la directora general de l'Institut Valencià de les Dones i per la Igualtat de Gènere, ens vam reunir amb una àmplia representació de dones membres de diverses entitats i col·lectius i ens vam comprometre a reobrir-la i dissenyar nous usos i espais.

L'equip de la Conselleria d'Igualtat i Polítiques Inclusives també s'ha reunit individualment amb algunes de les entitats, hem visitat la Casa Amarilla de Burjassot i el pis on dona el servei el Centre d'Assistència a Dones Víctimes d'Aggressions Sexuals del carrer Convent de Santa Clara de València.

A més, n'hi ha converses amb la regidoria d'igualtat de l'Ajuntament de València per treballar conjuntament estos temes, unint sinergies de diferents institucions.

L'empoderament i visualització de les dones, la formació i sensibilització en la igualtat de gènere òbviament formen part del primer eix de l'Acord del Botànic.

Actualment, la Direcció General de l'Institut de les Dones i per la Igualtat de Gènere està treballant a contrarellotge per a poder reobrir-la el més prompte possible.

Conscients de la difícil situació en què el govern del Partit Popular va deixar abandonades algunes entitats, alguns edificis i, també, la dificultat que n'hi ha quan un edifici s'ha abandonat tornar a reobrir-lo; primer, refer els espais que s'han desfet durant estos anys d'abandonament; traslladar personal, que tenim una taxa de reposició ¡ridícula!, és a dir, tenim tots els dies gent que es jubila que no podem reposar per les retallades del govern de Rajoy de 2012. Vullc dir, açò és tot un entramat que ens han deixat que encotilla qualsevol optimisme.

Sens dubte, la nostra idea era obrir la casa Nàquera a final d'any. Esta era la nostra idea i la nostra il·lusió. Estem ja a meitat de novembre, no sé si ho aconseguirem a final d'any però, sens dubte, crec que la primavera hauria d'arribar amb la casa Nàquera oberta. Esta és la nostra idea.

I un projecte també estem elaborant d'usos i continguts de la casa Nàquera que les entitats afectades seran les primeres en conèixer junt amb, òbviament, les seues senyories.

Algunes línies polítiques que considerem estratègiques i que els avança per a la casa Nàquera. Un projecte de totes i tots compartit tant per associacions com per a la ciutadania en general, amb espais polivalents per formació; campanyes

de sensibilització; tallers d'empoderament i lideratges; continguts culturals amb presentació de llibres audiovisuals; debats i exposicions; igualtat d'oportunitats. Per això en la reunió amb les entitats es va constatar la necessitat de tindre un mapa real (*soroll de papers*) de les entitats amb informació real tant de la dimensió com del nombre de persones associades, així com l'objecte de treball.

En estos mesos hem constatat amb tristesa que n'hi ha moltes entitats en situació d'abandonament per part de l'administració, algunes d'elles mai havien pogut participar ni de la casa Nàquera ni de cap altre espai. I este govern no discriminarà arbitràriament entre entitats de primera o de segona com es feia abans. Dit d'una altra manera, entitats dòcils o entitats crítiques.

La regeneració democràtica, segon eix del botànic –com vostés coneixen bé–, també passa per funcionar amb projectes amb concursos públics i oberts que garantisquen la transparència i la igualtat d'oportunitat.

Un altre tret ha de ser l'autogestió i la codecisió. Estem treballant en un protocol que regule els mecanismes de participació i ús per part de les entitats que tindran ús preferent, com de qualsevol ciutadana o ciutadà que vullga participar emmarcat sempre dins de la igualtat de gènere entre dones i hòmens, l'empoderament i visualització de les dones, socialització de les dones en l'esfera pública, lluita contra les desigualtats de gènere, construcció de noves masculinitats i altres relacions socials basades en la deconstrucció d'uns rols i un espai comú, ni de l'administració ni exclusivament de cap entitat, una casa amb participació oberta i espais de codecisió on la coordinadora regule el seu dia a dia.

Esta és la idea d'este govern i, òbviament, també, traslladar la biblioteca de dones a la casa Nàquera, on és un espai cèntric, acostumades les dones, a més, a consultar allí la bibliografia i no on està ara, ¿no?

Per tant –com deia–, m'agradaria dir-li que abans de final d'any, estem treballant a contrarellotge, la directora general està treballant a contrarellotge però, en qualsevol cas, espere que la primavera la puguem encetar amb la casa Nàquera.

Gràcies. (*Aplaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera:

Moltes gràcies, senyora vicepresidenta.

Pregunta número 150, que formula el diputat Josep Almería, del Grup Parlamentari Podem, al conseller d'Hisenda i Model Econòmic.

Un segon.

Senyor Almería, quan vosté vullga.

El senyor Almería Serrano:

Molte gràcies, vicepresidenta.

Bona vesprada, conseller.

El conseller d'economia sostenible, en una de les seues intervencions en esta cambra, va presentar el subprograma específic per a autònoms emmarcat dins del programa operatiu del fons social europeu.

Com no podria ser d'altra forma, celebrem eixa proposta però, també, com ha ocorregut en altres ocasions, necessitaríem, i demanem, un nivell més gran de detall del coneixement d'aquesta proposta.

És per això que formulem la pregunta en aquests termes. ¿Quines accions formen part del seu programa específic per a autònoms que s'ha definit des del programa operatiu del fons social europeu? ¿A quina quantitat ascendix este subprograma? I, ¿quins centres directius de La Generalitat participen en el mateix i en quin percentatge?

Moltes gràcies.

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyor Almería.

Senyor conseller, quan vosté vullga.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Els autònoms són una peça fonamental en la realitat quotidiana de la nostra economia. El món empresarial nostre –el valencià– està fet per pimes, per microempreses i per autònoms. Per tant, és una peça fonamental.

Ja ho va dir el conseller d'economia que anàvem a entrar a jugar en positiu en tota aquesta nostra peculiar estructura empresarial –entre cometes– i per això li dedicarem un interès especial en els pressupostos, òbviament millorant el que hi ha.

Ara bé, el que tracta vosté en este moment és què fem amb els programes operatius de fons social europeu que no preveuen subprogrames, sinó eixos prioritaris i, dins d'ells, objectius i actuacions concretes.

Dins d'este esquema que li acabe de dir, tant el programa operatiu del fons social europeu 2007-2013, la cessió del qual està conclouent ara –2013 i està conclouent ara; estem en el 2015, ¿eh?–, com el nou programa operatiu 2014-2020, han previst accions adreçades als autònoms.

En l'àmbit del programa operatiu 2007-2013, des del seu inici es va incloure una actuació, que s'emmarcava en el tema prioritari 1.68, amb la denominació «foment de l'ocupació autònoma», dins de l'eix 1 del programa.

Es tracta d'una actuació que ha dut a terme com a gestor el Servof, dotada inicialment amb 5.412 milions d'euros, però que al final del període de programació va arribar a sumar un import de 26.543.962 euros i va representar l'11,83% del total del programa.

Esta actuació, senyoria, tenia per objecte el suport al treball per compte propi i a la creació d'empreses en general, i va passar d'una previsió de creació de 335 empreses a una creació real de 4.211 empreses.

Pel que respecta a la previsió del programa operatiu 2014-2020, encara pendent d'aprovació per la Comissió Europea, en l'eix 1 figura com a prioritat d'inversió 8.3 «el treball... –textual, ¿eh?– el treball per compte propi, l'esperit emprenedor i la creació d'empreses, incloses les microempreses i les xicotetes i mitjanes empreses innovadores».

Dins d'aquesta prioritat, s'inclou l'objectiu específic 8.3.1 dirigit a: augmentar les competències emprenedores i incrementar el nombre d'empreses i iniciatives de treball per compte propi sostenible, creades facilitant el seu finançament i millorant la qualitat i eficiència del servei de suport i de consolidació, és a dir, a promoure l'autoocupació i la creació d'empreses i a mitigar les dificultats d'accés al finançament amb què es troben les persones que desitgen emprar-se per compte propi.

Per això, es preveu la realització de dues actuacions, senyoria. Posar en marxa, per part del Servof, un servei d'assessorament, informació i formació en plans d'empresa; estudis de viabilitat, tutorització i acompanyament per a persones emprenedores, –atenció que açò és molt important, perquè la gent té habilitats professionals, però no per això té totes les competències, òbviament, del que és una gestió d'una empresa, perquè d'alguna manera és una empresa l'autònom, relacions amb la hisenda pública, amb la seguretat social, etcètera– amb un pressupost previst de 7.300.000 euros, que representa un percentatge del 2,06% sobre el total del programa.

I, per altra banda –i açò és important–, establir per l'Institut Valencià de Finances...